

О.М. ФАЛЬ

Інститут кібернетики імені В.М. Глушкова НАН України, Київ, Україна,
email: amfall@bigmir.net.

ДОКУМЕНТАЦІЯ У СТАНДАРТІ ISO/IEC 27701

Анотація. Запропоновано набір можливих документів, які організація повинна розробити і продемонструвати під час проведення процесу сертифікації її системи менеджменту інформаційного прайвесі на відповідність міжнародному стандарту ISO/IEC 27701: 2019 «Методи захисту. Розширення ISO/IEC 27001 та 27002 для менеджменту інформаційного прайвесі. Вимоги та настанови».

Ключові слова: документація, інформаційна безпека, прайвесі, сертифікація, система менеджменту, стандарт.

ВСТУП

У межах спільного технічного комітету зі стандартизації ISO/IEC JTC1 «Інформаційні технології» (Information technology) функціонує підкомітет SC27 «Безпека інформації, кібербезпека та захист прайвесі» (Information security, cybersecurity and privacy protection). До його складу входять п'ять робочих груп, при цьому перша робоча група (РГ1) займається розробленням стандартів у галузі менеджменту інформаційної безпеки, а п'ята робоча група (РГ5) розробляє стандарти, що стосуються захисту прайвесі. Огляд стандартів, що мають стосунок до менеджменту інформаційної безпеки, опубліковано у журналі «Кібернетика та системний аналіз» [1] і процитовано у 47 наукових статтях.

Найбільш затребуваним стандартом у галузі менеджменту інформаційної безпеки є стандарт ISO/IEC 27001 [2], в якому сформульовано вимоги до систем менеджменту інформаційної безпеки (ISMS). Його цінність пояснюється, зокрема, тим, що він є основою для процесу сертифікації ISMS. Поряд з ним є стандарт ISO/IEC 27002 [3], в якому визначено набір заходів щодо забезпечення інформаційної безпеки.

Дотепер аналогічних стандартів у галузі захисту прайвесі не було. Зазначимо, що паралельно з розробленням стандартів у Європейському Союзі створюють законодавчі та нормативні документи, пов'язані із захистом персональних даних. Найбільш значущим документом у цій серії є чинний з травня 2018 року регламент General Data Protection Regulation (GDPR) [4], який на відміну від рекомендацій, викладених у стандартах, є документом прямої дії, що вимагає обов'язкового виконання його положень. Однак, цей документ не пристосований до процесів створення систем сертифікації, що відповідають його вимогам.

Для заповнення утвореної прогалини було розроблено стандарт ISO/IEC 27701 «Методи захисту. Розширення ISO/IEC 27001 та 27002 для менеджменту інформаційного прайвесі. Вимоги та настанови» (Security techniques — Extension to ISO/IEC 27001 and ISO/IEC 27002 for privacy information management — Requirements and guidelines) [5].

Стандарт ISO/IEC 27701 складається з двох логічно пов'язаних між собою частин. Перша частина присвячена питанням забезпечення інформаційної безпеки і є адаптацією стандарту ISO/IEC 27001 до систем, які містять і обробляють інформацію, що ідентифікує особу (Personally Identifiable Information — ПІІ).

У цьому стандарті дотримано термінологію, наведену в GDPR. Зокрема, в ньому визначені сторони, дотичні до захисту ПІІ. Ними є ПІІ-контролери, що відповідають перед ПІІ-принципалом, якому належить інформація, за її захист. При цьому ПІІ-процесори обробляють ПІІ за правилами, що визначаються контролером.

Друга частина стандарту значною мірою відображає вимоги, наведені у GDPR, хоч вони й сформульовані у вигляді рекомендацій. Можна сказати, що в ній у найбільш загальному вигляді викладено принципи забезпечення прайвесі, які містять, поміж іншим, права РП-принципалів на дотримання їхнього прайвесі. Комбінація цих двох частин надає змогу сформулювати вимоги до узагальненої системи менеджменту, названої у стандарті Privacy Information Management System (PIMS).

Будь-яка система менеджменту містить велику кількість документації, визначеної у тексті відповідного стандарту. Метою цієї статті є викладення у компактному вигляді наведеної у стандарті ISO/IEC 27701 потенційної документації та коротка характеристика її змісту.

У роботах [6, 7] описано різні варіанти документації, передбаченої вимогами стандарту ISO/IEC 27001. Для стандарту ISO/IEC 27701 у мережі Інтернет пропонується на платній основі придбати інструментарій для створення необхідної документації. Згідно з нашим підходом перелік документів, які розробляють для забезпечення процесу сертифікації, є відкритим і його можна адаптувати до контексту організації, для якої здійснюють сертифікацію. В цій статті використано документи [8–12].

ДОКУМЕНТАЦІЯ ДЛЯ РП-КОНТРОЛЕРА

Специфікація цілі

Розділ 7.2.1

Специфікація цілі повинна:

- містити чітке і конкретне формулювання мети, з якою організація збирає РП, і як вона її використовує;
- бути достатньо детальною для того, щоб визначити, який вид оброблення РП передбачений ціллю, а який — ні.
- бути узгодженою з РП-принципалом і відповідати регуляторним вимогам;

Інформація щодо цілі збирання й оброблення РП має бути доведена до відома РП-принципала (наприклад, бути розміщеною у Повідомленні про прайвесі, прийнятому в організації.)

Якщо організація ухвалює нові цілі або змінює початкові, то їх потрібно задокументувати та повідомити зацікавленим сторонам.

Правові підстави для оброблення РП

Розділ 7.2.2

Законність оброблення РП потрібно встановити та підтвердити до початку оброблення РП. Правовими підставами є виконання хоча б однієї зазначеної нижче умови:

- згода РП-принципала;
- виконання контракту;
- відповідність правовим зобов'язанням;
- захист життєвих інтересів РП-принципалів;
- виконання завдання, що здійснюється в суспільних інтересах.

Політика управління згодою

Розділ 7.2.3

Розділ 7.2.4

Розділ 7.2.5

Згідно із законодавством, чинним у сфері захисту прайвесі, в організації може виникнути потреба в отриманні явної згоди РП-принципала на збирання й оброблення РП, що його стосується. Згода вважається наданою лише в тому разі, коли є доказ того, що РП-принципал надав чітке і недвозначне повідомлення про згоду. Згода має бути отримана в результаті самостійної та добровільної дії з боку РП-принципала.

Організація повинна інформувати РІІ-принципалів про їхні права щодо відкликання згоди. Процес модифікації або відкликання згоди має бути не складнішим, ніж процес її початкового надання. Модифікація згоди може передбачати накладення обмежень на оброблення РІІ, включаючи заборону на видалення РІІ (в деяких випадках).

Організація повинна реєструвати будь-який запит на відкликання або модифікацію згоди. Організація має визначити час, потрібний для надання відповіді на запит.

Оцінювання впливу на прайвесі

Розділ 7.2.5

Оброблення РІІ породжує ризики для РІІ-принципалів. Ці ризики потрібно проаналізувати шляхом оцінювання їхнього впливу на прайвесі. У деяких юрисдикціях визначені випадки, в яких оцінювання впливу ризиків на прайвесі є обов'язковим (наприклад, використання нових технологій, потенційно високі ризики, великі масиви даних тощо)

Під час оцінювання впливу ризиків на прайвесі слід взяти до уваги такі фактори, як тип оброблюваної РІІ, місце зберігання РІІ, місце можливої передачі РІІ тощо. Результатом проведення аналізу є звіт. Звіт повинен містити такі записи:

- які заходи щодо захисту прайвесі мають бути впроваджені?
- чи кожний ризик є усунутим, зменшеним або прийнятим?
- яким є загальний «залишковий» ризик після впровадження додаткових заходів?

Контракти з РІІ-процесорами

Розділ 7.2.6

Контролер повинен мати письмовий контракт з кожним використовуваним РІІ-процесором. Контракти передбачають виконання вимог до РІІ-процесорів, наведених у додатку В до стандарту.

Контракт має містити положення, що стосуються:

- правил оброблення РІІ-контролера;
- зобов'язань щодо збереження конфіденційності;
- залучення субпідрядників;
- прав РІІ-принципалів;
- надання допомоги контролерам у виконанні взятих ними на себе зобов'язань перед РІІ-принципалом;
- аудиту та інспектування.

Угода між спільними контролерами

Розділ 7.2.7

Угода між спільними контролерами може містити:

- ціль спільного використання РІІ;
- ідентичності спільних контролерів;
- опис відповідних ролей і відповідальностей;
- відповідальність за імплементацію технічних і організаційних заходів щодо гарантування безпеки для захисту РІІ;
- визначення відповідальності в разі порушення прайвесі;
- спосіб виконання зобов'язань перед РІІ-принципалами;
- можливий спосіб отримання РІІ-принципалами іншої призначеної для них інформації;
- контактну інформацію для зв'язку з РІІ-принципалами.

Записи, що стосуються оброблення РІІ

Розділ 7.2.8

Записи повинні охоплювати:

- тип оброблення;
- цілі оброблення;

- категорії РІІ і РІІ-принципалів;
- категорії одержувачів, яким буде розкрита РІІ;
- загальний опис технічних та організаційних заходів щодо забезпечення безпеки;
- звіт щодо оцінювання впливу на приватесі.

Документація щодо виконання зобов'язань перед РІІ-принципалами

Розділ 7.3.1

Організація повинна визначити і задокументувати свої правові, регуляторні та ділові зобов'язання перед РІІ-принципалами, що стосуються оброблення їхньої РІІ, і забезпечити засоби виконання цих зобов'язань.

Інформація для РІІ-принципалів

Розділ 7.3.2

Цей розділ охоплює:

- інформацію про ціль оброблення;
- контактну інформацію про РІІ-контролера;
- правові підстави для оброблення;
- інформацію про те, де отримана РІІ, якщо вона не отримана безпосередньо від РІІ-принципала;
- інформацію про зобов'язання перед РІІ-принципалами;
- інформацію про те, як РІІ-принципал може відкликати свою згоду;
- інформацію про передачу РІІ;
- інформацію про одержувача або про категорії одержувачів РІІ;
- інформацію про період збереження РІІ;
- інформацію про автоматичне прийняття рішення на основі автоматизованого оброблення РІІ;
- інформацію про право на оскарження;
- інформацію про частоту надання інформації.

Політика доступу РІІ-принципалів до своєї інформації

Розділ 7.3.6

РІІ-принципали мають право отримувати від контролера

- підтвердження того, що він обробляє інформацію РІІ-принципала;
- копію РІІ;
- іншу додаткову інформацію, включену в Повідомлення про інформацію, яка передається РІІ-принципалам.

Політика виправлення РІІ або її видалення

Розділ 7.3.6

Контролери повинні мати змогу реалізовувати право РІІ-принципала на виправлення своєї інформації.

Потрібно визначити час відповіді на запит про виправлення РІІ і необхідно неухильно його дотримуватися.

Потрібно описати ситуації, в яких законодавство забороняє видаляти наявну у контролера інформацію РІІ-принципала.

Під час реалізації запиту на виправлення контролер повинен мати доказ доцільності цієї операції, який можна використовувати в разі виникнення суперечок між контролером і РІІ-принципалом.

Політика інформування контролером третіх сторін

Розділ 7.3.7

Контролер повинен інформувати треті сторони, з якими він поділяє РІІ, про будь-які модифікації або відкликання згоди, а також заборони на оброблення спільних РІІ.

Контролер повинен визначити і підтримувати в робочому стані канали зв'язку з третіми сторонами.

Під час інформування третіх сторін контролер повинен відслідковувати докази отримання цієї інформації.

Процедура для оброблення запитів від РІІ-принципалів

Розділ 7.3.9

Потрібно виконати такі кроки:

- переконатися в тому, що отримано запит від РІІ-принципала;
- перевірити ідентичність РІІ-принципала;
- зібрати всю необхідну для РІІ-принципала інформацію;
- надати зібрану інформацію у зручному форматі;
- виконати відповідь протягом заданого проміжку часу.

Політика підтримки точності РІІ протягом її життєвого циклу

Розділ 7.4.3

Контролери повинні вживати заходів до оновлення і видалення неточної РІІ. Ці заходи передбачають перевірку точності та повноти РІІ спільно з РІІ-принципалом у момент збирання даних (якщо це можливо).

РІІ-принципали мають право на запит щодо видалення або виправлення неточної РІІ, яка їх стосується. Контролери повинні виконувати ці запити негайно. Вони також повинні розглядати необхідність періодичного оновлення РІІ.

Політика досягнення цілей мінімізації РІІ

Розділ 7.4.4

Організація повинна визначити цілі мінімізації РІІ і механізми їхнього досягнення. Основними механізмами мінімізації РІІ є:

- уникнення оброблення РІІ, якщо це є можливим для відповідної цілі;
- релевантність РІІ заданому обробленню;
- необхідність РІІ для конкретних цілей;
- обмеження обсягу РІІ, що збирається, до меж, необхідних для мінімізації;
- агрегування РІІ;
- псевдонімізація РІІ;
- анонімізація РІІ;
- деідентифікація РІІ.

Механізми деідентифікації РІІ

Розділ 7.4.4

Розділ 7.4.5

Деідентифікація — це процес видалення РІІ із запису або сукупності даних. Деідентифікація, що заснована на ризиках, охоплює обчислення прийняттого рівня ризику реідентифікації. У цьому обчисленні потрібно розглянути цілу низку факторів, включаючи використання моделі порушника. Основними методами деідентифікації є маскування, узагальнення, рандомізація, придушення.

Процедура видалення тимчасових файлів

Розділ 7.4.6

Процедура «збирання сміття» є засобом автоматичного керування пам'яттю. Вона намагається використовувати сміття, тобто пам'ять, зайняту об'єктами, які більше не використовуються програмою. «Збирання сміття» є протилежним ручному керуванню пам'яттю, під час якого потрібно, щоб програміст визначив, які об'єкти перерозподілити і повернути в пам'ять. Так само як інші методи керування пам'яттю, «збирання сміття» займає значну частку загального часу процесингу у програмі і, як результат, може мати значний вплив на продуктивність.

Політика збереження РІІ

Розділ 7.4.7

У політиці збереження зазначають типи записів і РІІ, якими організація володіє, для чого вони використовуються, як довго вона збирається їх зберігати. РІІ слід зберігати лише протягом того проміжку часу, в межах якого вона може знадобитися. Його тривалість залежить від цілей зберігання й оброблення РІІ. Організація повинна періодично аналізувати збережену РІІ і видаляти або анонімізувати її, якщо в ній більше не буде потреби. Організація повинна встановити і задокументувати стандартні періоди збереження для різних категорій РІІ.

Політика видалення РІІ

Розділ 7.4.8

Вибір методів видалення РІІ залежить від безлічі факторів, оскільки методи видалення є різними за своїми властивостями і результатами. Цими факторами можуть бути природа й обсяг РІІ, що підлягає видаленню, наявність пов'язаних з РІІ метаданих, фізичні характеристики носіїв, на яких РІІ зберігається.

Підстави для передачі РІІ між юрисдикціями

Розділ 7.5.1

У разі транскордонної передачі РІІ використовують такі документи:

У випадку передачі РІІ всередині групи підприємств виконуються обов'язкові корпоративні правила (BCR), які охоплюють усі загальні принципи захисту даних під час їхньої передачі. Вони повинні бути юридично обов'язковими і здійсненними кожним членом групи компаній.

Європейська комісія уповноважена визнавати Типові положення Договору (MCC).

Транскордонні правила прайвесі (CBPR) є добровільною системою, що слугує для міжнародного визнання в межах АРЕС.

Перелік країн та міжнародних організацій, яким може бути передана РІІ

Розділ 7.5.2

Політика збереження періоду записів про передачу РІІ

Розділ 7.5.3

Під час передачі РІІ контролером третім сторонам або від третіх сторін контролеру, потрібно вести відповідні записи.

Записи розкриття РІІ третім сторонам

Розділ 7.5.4

Записи повинні містити такі відомості:

- яка РІІ була розкрита;
- кому РІІ була розкрита;
- коли РІІ була розкрита;
- джерело розкриття;
- джерело уповноваженого органу, що санкціонує розкриття.

ДОКУМЕНТАЦІЯ ДЛЯ РІІ-ПРОЦЕСОРА

Контракт між процесором і клієнтом

Розділ 8.2.1

Контракт повинен містити положення про:

- прайвесі за замовчуванням і проектування;
- досягнення безпеки оброблення;
- сповіщення наглядовому органу про порушення безпеки РІІ;
- повідомлення про порушення РІІ клієнтам і РІІ-принципалам;
- проведення PIA (Privacy Impact Assessment);
- забезпечення допомоги процесором, якщо буде потрібно попереднє консультування з відповідними органами захисту РІІ.

Записи, що стосуються оброблення РІІ

Розділ 8.2.6

Записи можуть містити:

- категорії оброблення, що виконується за дорученням кожного клієнта;
- інформацію про передавання РІІ третім країнам або міжнародним організаціям;
- загальний опис технічних та організаційних заходів щодо забезпечення безпеки.

Процедура видалення тимчасових файлів

Розділ 8.4.1

Політика повернення, передачі або знищення РІІ

Розділ 8.4.2

Правила передачі РІІ між юрисдикціями

Розділ 8.5.1

ВИСНОВКИ

Під час створення системи менеджменту інформаційного прайвесі доводиться розробляти значну кількість документів, пов'язаних із проектуванням, упровадженням, функціонуванням цих систем. Посилання на необхідне документування у вигляді правил, керівних вказівок, процедур та інших документів містяться в різних розділах стандарту і часто не підкріплені рекомендаціями щодо їхнього змісту. У статті встановлено відповідність між потенційними документами і тими розділами стандарту, в яких сформульовано вимоги до їхнього розроблення. Наведено перелік питань, що містяться в тих чи інших документах.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Фаль А.М. Стандартизация в сфере менеджмента информационной безопасности. *Кибернетика и системный анализ*. 2010. Т. 46, № 3. С. 181–184.
2. ISO/IEC 27001:2013. Information technology — Security techniques — Information security management systems — Requirements. URL: <https://www.iso.org/standard/54534.html>.
3. ISO/IEC 27002:2013. Information technology — Security techniques — Code of practice for information security controls. URL: <https://www.iso.org/standard/54533.html>.
4. Regulation (EU) 2016/679 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data, and repealing Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation). URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>.
5. ISO/IEC 27701:2019. Security techniques — Extension to ISO/IEC 27001 and ISO/IEC 27002 for privacy information management — Requirements and guidelines. URL: <https://www.iso.org/standard/71670.html>.
6. List of mandatory documents required by ISO 27001 (2013 revision). URL: <https://advisera.com/27001academy/knowledgebase-category/iso-27001-implementation/list-of-mandatory-documents-required-by-iso-27001-2013-revision>.
7. Best Practice ISO 27001 Required Documentation. URL: <https://www.riskmanagementstudio.com/best-practice-iso-27001-required-documentation/>.
8. UK Information Commissioner's Office. URL: www.ico.org.uk.
9. European Data Protection Board. URL: www.edpb.europa.eu/edpb_en.
10. 17/EN WP 248rev.1 Guidelines on Data Protection Impact Assessment (DPIA) and determining whether processing is “likely to result in a high risk” for the purposes of Regulation 2016/679. URL: https://autoriteitpersoonsgegevens.nl/sites/default/files/atoms/files/20171013_wp248_rev01_enpdf.pdf.
11. EDPB Guidelines 4/2019 on Article 25 Data Protection by Design and by Default adopted on 13 November 2019. URL: https://edpb.europa.eu/sites/default/files/consultation/edpb_guidelines_201904_dataprotection_by_design_and_by_default.pdf.
12. NIST Internal Report (NISTIR), 8053, De-Identification of Personal Information. URL: <https://nvlpubs.nist.gov/nistpubs/ir/2015/NIST.IR.8053.pdf>.

O.M. Fal'

DOCUMENTATION IN ISO/IEC 27701 STANDARD

Abstract. The author proposes a set of possible documents that an organization must develop and demonstrate during the certification of its information privacy management system for compliance with the international standard ISO/IEC 27701: 2019 “Security techniques. Extension to ISO/IEC 27001 and 27002 for privacy information management – Requirements and guidelines.”

Keywords: certification, documentation, information security, management system, privacy, standard.

Надійшла до редакції 27.07.2020